

живота си въ Ст. Загора, гдѣто се патруналъ около 40,000 д. народъ, настаненъ по ханища, кѣща и по широкитѣ имъ дворове.

Съ появяванието на Сюлейманъ-пашовата войска и откриванieto артилерийския огънь отъ Берекетската могила, въ града се забелѣжило необикновенно движение. Една часть граждани и селяни веднага изпълнили улицитѣ водящи къмъ Казанлъкъ за да бѣгатъ. Нъ нѣкои отъ първенцитѣ които вѣрвали за своеврѣменното пристигание на Гурка съ главнитѣ сили и, като се надѣвали че малкия Ст. Загорски отрядъ ще може да противостои до това врѣме на турцитѣ, рѣшили, да недопускатъ населението да бѣга. Самъ П. Р. Славейковъ, свещеницитѣ и нѣкои отъ първенцитѣ, едни на конье, а други пѣши, обикаляли изъ града и убѣждавали населението да не бѣга. А пакъ жандармитѣ и съ насилие поврѣшали народа, като казвали: „гдѣ отивате? защо бѣгате? не виждате ли че комититѣ и руситѣ още не сж се ударили съ турцитѣ?“ Обаче, слѣдъ малко врѣме, когато турцитѣ приближили до града, а куршумитѣ почнали да свирятъ и въздухъ по всички посоки да цѣпнатъ; при това като пламнала отъ една бомба и кѣщата на бакалъ Боне въ Акарджанский кварталъ, исплашеното население не обрѣщало вече внимание нито на увѣщанията на свещеници и първенци, нито и жандармитѣ били въ състояние да го задържатъ. А пакъ най послѣ като пламнали и други нѣколко кѣща въ сѣщия кварталъ и самитѣ руси почнали да казватъ. „бѣжайте братушки“, никой не мислилъ за кѣща, покѣщина и имотъ, а всякой единъ гледалъ да спаси живота си; нъ приблизително за едната половина отъ населението, особно за онова отъ голѣмата махала Св. Троица — било късно това.

избѣгнатъ, или клани а недоклани между мъртвитѣ да се спотаяватъ и презъ ноцта да се измѣкнатъ, исчерпахме по нѣщо. Въ онѣзи кѣща, гдѣто имало по 10—20 д. и всички избити, за тѣхъ нищо не се знае. Въ кѣщата на Х. Стойна Архштѣ избити около 200 д. само единъ се избавилъ, нъ и той не е въ състояние да каже нѣщо. Вътрѣ въ църквата Св. Троица имало повече отъ 1000 д., отъ които по единъ особенъ начинъ се избавили тогава само 4 д., сега обаче не били живи всички, а пакъ въ църковния дворъ, както казватъ, имало до 1500 д. и всички до единъ избити, тъй щото, при оскуднитѣ канали за изобилния по тѣзи часть материялъ, писаното отъ насъ може да се сравни съ една буква спрямо цѣлата Библия.